ირლანდიის რესპუბლიკური არმია

გიორგი დუმბაძე

ირლანდიის რესპუბლიკური არმია

"მწვანე წიგნი"

გიორგი დუმბაძე

კამიუსეული ბიბლიოთეკა
2023

ჭორიკნობა - სიცოცხლის ფასად

ტაქსში
ტელეფონზე
კლუბსა და ბარებში
ფეხბურთის მატჩებზე
სახლში მეგობრებთან

რასაც ამბობ -

არაფერი თქვა

მთავარია უსაფრთხოება!

ეს ნიშნავს, რომ შენ:

არ საუბრობ საჯარო სივრცეებში: არ ეუბნები შენს ოჯახს, მეგობრებს, შეყვარებულებს ან თანამშრომლებს, რომ შენ ხარ ირლანდიის რესპუბლიკური არმიის წევრი. არ გამოთქვამ მოსაზრებებს სამხედრო საკითხებთან დაკავშირებით, სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, თქვენ არავის არაფერს ეუბნებით.

არ გამოჩნდეთ საჯარო მსვლელობებში, დემონსტრაციებსა თუ საპროტესტო აქციებში. არ გამოჩნდე ცნობილი რესპუბლიკელების გარემოცვაში და მათ სახლებში. შენი მთავარი მოვალეობაა დარჩე უცნობი მტრის ძალებისთვის და ფართო აუდიტორიისთვის.

კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი რამ, რაც მოხალისეებმა უნდა გააცნობიერონ და გაიგონ, არის ალკოჰოლის დალევის საშიშროება და ჭარბი მოხმარების რეალური საფრთხე. საკმაოდ დიდი ინფორმაცია შეგროვდა წარსულში მტრის ძალების მიერ და მათი რეკლამებით მოხალისეებისგან, რომლებიც სვამდნენ. მოხალისეები გაფრთხილებულნი არიან, რომ სასმელით გამოწვეული საუბარი არის **ყველაზე პოტენციური საფრთხე** ნებისმიერი ორგანიზაციისთვის, ხოლო სამხედრო ორგანიზაციისთვის ეს არის **სუიციდი**.

[ახალწვეული პირველივე დღიდან სწავლობს, რომ:]

ირლანდიის რესპუბლიკური არმია, როგორც ირლანდიელი ხალხის კანონიერი წარმომადგენლები, მორალურად გამართლებულნი არიან უცხოური საოკუპაციო ძალების და შიდა კოლაბორატორების წინააღმდეგ კამპანიის განხორციელებაში. ყველა მოხალისე არის და უნდა გრძნობდეს თავს მორალურად გამართლებულად კანონიერი ხელისუფლების დიქტატების შესრულებაში; ისინი, როგორც არმია, არიან ირლანდიის რესპუბლიკის ლეგალური და კანონიერი არმია, რომელიც აბსოლუტური ძალების გამო იძულებულ იქნა წასულიყო მიწისქვეშეთში.

არმია, როგორც ორგანიზაცია აცხადებს და ელის თქვენს სრულ ერთგულებას დათქმის გარეშე. ის შედის თქვენი ცხოვრების ყველა ასპექტში. ის შემოიჭრება თქვენი ცხოვრების კონფიდენციალურობაში, „ანგრევს" თქვენს ოჯახს და მეგობრებს, სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ამტკიცებს თქვენს სრულ ერთგულებას. ყველა პოტენციურმა მოხალისემ უნდა გააცნობიეროს, რომ დატყვევების საფრთხე და ხანგრძლივი პატიმრობა არის ძალიან რეალური და ჩრდილი, რომელიც თანს სდევს ყველა მოხალისეს. წარსულში ბევრი შეუერთდა ჯარს რომანტიკული ცნებებით ან თავგადასავლებით, მაგრამ როდესაც ტყვედ ჩავარდა და ციხეში ჩასვეს, მათ ჰქონდათ შემდგომი ეჭვები არმიისადმი ერთგულების შესახებ. ისინი ძალიან გვიან სტადიაზე მიხვდნენ, რომ მოხალისეობის რეალური ინტერესი არ ჰქონდათ. ეს იწვევს განხეთქილებას და უთანხმოებას ციხეებში და ოჯახებისა და მეზობლების გაყოფას გარეთ. კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ასპექტი, რომელზეც ყველა პოტენციურმა მოხალისემ უნდა იფიქროს, არის მათი უნარი, დაემორჩილონ უმაღლესი ოფიცრის ბრძანებებს. ყველა მოხალისე უნდა დაემორჩილოს ზემდგომი ოფიცრის მიერ გაცემული ბრძანებებს, მოსწონთ თუ არა მათ კონკრეტული ოფიცერი.

სანამ რომელიმე პოტენციური მოხალისე გადაწყვეტს შეუერთდეს ირლანდიის რესპუბლიკურ არმიას, მან სრულად და ნათლად უნდა გაიგოს მასთან დაკავშირებული საკითხები. ის არ უნდა შეუერთდეს ჯარს ემოციურობის, სენსაციალიზმის ან ავანტიურიზმის გამო. მან სრულად უნდა გამოიკვლიოს საკუთარი მოტივები, აღიქვას საშიშროება და იცოდეს, რომ მოძრაობაში რომანტიკას ვერ იპოვის. მან კიდევ უნდა გამოიკვლიოს თავისი პოლიტიკური მოტივები იმის გათვალისწინებით, რომ არმია აპირებს შექმნას სოციალისტური რესპუბლიკა.

ასევე მოსალოდნელია, რომ მოხალისეები აწარმოებენ სამხედრო განმათავისუფლებელ ომს რიცხობრივად აღმატებული ძალების წინააღმდეგ. ეს გულისხმობს იარაღისა და ასაფეთქებელი ნივთიერებების გამოყენებას. პირველ რიგში იარაღის გამოყენება. როდესაც მოხალისეებს ამზადებენ იარაღის გამოყენებაში, მათ სრულად უნდა გააცნობიერონ, რომ იარაღი საშიშია და მათი მთავარი მიზანია ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა, სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ადამიანების მოკვლა, ხოლო მოხალისეებს ამზადებენ ადამიანების მოსაკლავად. იოლი არ არის იარაღის აღება და ვიღაცის მოსაკლავად წასვლა ძლიერი რწმენისა და მორალური გამართლების გარეშე. არმია, მისი მამოძრავებელი ძალა, ემყარება მტკიცე რწმენას, რომელიც კრავს არმიას ერთ ძალაში და სანამ რომელიმე პოტენციური მოხალისე გადაწყვეტს ჯარში გაწევრიანებას, მას უნდა ჰქონდეს ეს მტკიცე რწმენა. რწმენები, რომლებიც საკმარისად ძლიერია, რომ მას თავდაჯერებულობა მისცეს, რომ მოკლას ვინმე უყოყმანოდ და სინანულის გარეშე. კვლავ ყველა, ვისაც სურს ჯარში გაწევრიანება, სრულად უნდა აცნობიერებდეს, რომ როდესაც სიცოცხლესართმევენ, ეს შეიძლება მოისაზრებდეს საკუთარსაც. თუ ჯარისკაცების ან პოლიციელების სასროლად მიდიხართ, კარგად უნდა გესმოდეთ, რომ მათაც შეუძლიათ იგივე. მიწისქვეშა არმიაში ცხოვრება უკიდურესად მკაცრი და მძიმეა, ზოგჯერ სასტიკი და იმედგამაცრუებული. ამიტომ, სანამ ვინმე გადაწყვეტს ჯარში გაწევრიანებას, მან სერიოზულად უნდა იფიქროს ამ საკითხებზე.

ირლანდიის ნაცია უკვე 1000 წელზე მეტია და საერთაშორისო დონეზე აღიარებული ფაქტია. პროფესორი ედმუნდ კერტისი, რომელიც წერდა ირლანდიის შესახებ ჩვენს წელთაღრიცხვამდე 800 წელს, ამბობს, რომ „ის იყო პირველი ერი ალპების ჩრდილოეთით, რომელმაც შექმნა მთელი ლიტერატურა საკუთარ მეტყველებაში" და მას ეუბნებიან, თუ როგორ განდევნეს დანიელები ან ასიმილირებული იყვნენ ხალხის მიერ, „რომლის ცივილიზაცია იყო მანათობელი შუქი მთელს ევროპაში", 1169 წელს ნორმანების შემოსევამდე, როდესაც დაიწყო **უწყვეტი და დაუნდობელი ომი,** რომელიც დღემდე გრძელდება.

800 წლიანი ჩაგვრის მიზანი „ეკონომიკური ექსპლუატაციაა უსამართლოდ დაყოფილი 6 ქვეყნის მიერ, რომლებიც რჩებიან ბრიტანეთის პირდაპირ კონტროლირებად ძველი სტილის კოლონიებად" და სამხრეთი „ლონდონის მუდმივი სოციალური, კულტურული და ეკონომიკური ბატონობის ქვეშ". ამ უკანასკნელმა გამოიწვია ირლანდიური დანაზოგების ინვესტიცია ინგლისში „უფრო მაღალი საპროცენტო განაკვეთისთვის" და ამ ქვეყნიდან ასობით ათასი ბიჭი და გოგონა იძულებული გახდა ემიგრაციაში წასულიყო ინგლისში იმ სამუშაოს მოსაძებნად, რომელიც ამ ექსპორტირებულმა დანაზოგმა შექმნა.

ეკონომიკური იმპერიალიზმის კიდევ ერთი ასპექტია ნედლეულის, დაუმუშავებელი მასალების ექსპორტი: ცოცხალი პირუტყვი, წიაღისეული, თევზი დაჭერილი უცხოური ტრავლით და ა.შ. გარდა ამისა, 1958 წლიდან თავისუფალმა სახელმწიფომ მიატოვა დამოუკიდებელი ეკონომიკის უზრუნველყოფის ყველა მცდელობა და შემოიყვანა უცხოური მრავალეროვნული კომპანიები სამუშაო ადგილების შესაქმნელად, ნაცვლად მათი უნარების ყიდვისა და თანდათანობით მათი სახლებში გაშვებისა.

"აფრიკანიზაცია" არის ამ პროცესის სიტყვა სხვაგან. 1921 წლიდან მოყოლებული, მთელ ირლანდიაში ჩვენი საქმეების კონტროლი არაირლანდიელი ხალხის ხელშია.

ამ ყველაფრის ლოგიკური შედეგი იყო 1970-იან წლებში „ევროპის ეკონომიკური თანამეგობრობის" სრული ჩაძირვა. რესპუბლიკური მოძრაობა დაუპირისპირდა ამ ჩრდილოეთსა და სამხრეთს 1972 და 1975 წლებში და დღემდე აგრძელებს. ის ეწინააღმდეგება აღმოსავლეთსა და დასავლეთს ისეთი პოლიტიკური ეკონომიკური ბლოკების და სამხედრო ალიანსების წინააღმდეგ, როგორიცაა ნატო და ვარშავის პაქტი. ის დგას ჩვენს კელტ ძმებთან და ევროპის 4 სხვა სუბიექტურ ერთან და მესამე სამყაროს ნეიტრალურ და არამომხრე ხალხებთან; ის ეძებს მესამე, სოციალისტურ ალტერნატივას, რომელიც შეესაბამება ჩვენს საუკეთესო რევოლუციურ ტრადიციებს, როგორც ხალხს. რომელიც აღემატება როგორც დასავლურ ინდივიდუალისტურ კაპიტალიზმს, ასევე აღმოსავლურ სახელმწიფო კაპიტალიზმს.

ირლანდიის რესპუბლიკური არმიის პოზიცია მისი დაარსებიდან 1916 წელს იყო მდგრადი წინააღმდეგობა და შეურიგებელი მტრობა იმპერიალისტური ძალების მიმართ, ყოველთვის ინარჩუნებდა წინა პლანზე ყველაზე მოწინავე რევოლუციურ აზროვნებას და მსოფლიოში პარტიზანული ომის უახლეს ტექნიკას. ეტაპები, მოგებული საბრძოლო ღირსებები, მსხვერპლშეწირვის სისხლიანი ბილიკი, პატიმრობა, შიმშილობა, სიკვდილით დასჯა, მტრისთვის მიყენებული საგრძნობელი დარტყმების ფონზე, ხშირად თავად ბრიტანული იმპერიალიზმის გულში, რომელიც იწვევს თავისუფლებისმოყვარე ხალხების ღია აღფრთოვანებას მთელს მსოფლიოში.

შენიშვნა: ირლანდიის რესპუბლიკური არმიის მორალური პოზიცია, მისი უფლება ჩაერთოს ომში, ეფუძნება:

ა) საგარეო აგრესიისთვის წინააღმდეგობის გაწევის უფლება
ბ) ტირანიისა და ჩაგვრის წინააღმდეგ აჯანყების უფლება
გ) პირდაპირ მემკვიდრეობას 1916 წლის დროებით მთავრობასთან, 1919 წლის პირველ დაილთან* და 1921 წლის მეორე დაილთან.
დაილი* - ოფიციალური ასამბლეა, რომელსაც აქვს საკანონმდებლო უფლებამოსილება.

1921 წლის დადგენილების მიხედვით, 1938 წელს შვიდმა გადარჩენილმა ერთგულმა რესპუბლიკელმა დეპუტატმა გადასცა აღმასრულებელი უფლებამოსილება I.R.A-ს* არმიის საბჭოს. 1969 წელს ერთადერთმა გადარჩენილმა მოადგილემ, ჯოზეფ კლარკმა, საჯაროდ დაადასტურა, რომ მაშინდელი დროებითი არმიის საბჭო და მისი გარემოცვა იყვნენ პირველი და მეორე დეილის, როგორც დროებითი მთავრობის მემკვიდრეები.
I.R.A* - ირლანდიის რესპუბლიკური არმია

ეკონომიკური იმპერიალიზმი აშკარაა ირლანდიის ყველა მთავარ გზაზე და ქალაქის ქუჩაზე: საბანკო საქმეებში, დაზღვევაში, სავაჭრო საზღვაო, საავტომობილო ინდუსტრიაში, სამთო, მეთევზეობაში, ზოგადად ინდუსტრიაში. კონორ ო'ბრაიენსში განსახიერებული კულტურული იმპერიალიზმი, გაძლიერდა თავისუფალი სახელმწიფოების მთავრობების მიერ ხელშეკრულების ერთმანეთში გაცვლით და გაყიდვით, რომელსაც ხელი შეუწყო მასობრივმა კომუნიკაციებმა და პრესამ განათლების მეშვეობით.

[სანამ გაყოფა გრძელდება, ერთიანი ეროვნული კონცენტრაცია ამ უსამართლობის წინააღმდეგ შეუძლებელია. „მაშასადამე, ჩვენ უპირველეს ყოვლისა უნდა გავწყვიტოთ ბრიტანეთის კავშირი“. I.R.A. ჰპირდება დემოკრატიულ და სოციალისტურ სახელმწიფოს]:

სამთავრობო სისტემას, რომელიც თითოეულ ინდივიდს მისცემს შესაძლებლობას მიიღოს მონაწილეობა გადაწყვეტილებებში, რომლებიც გავლენას მოახდენს მასზე: პოლიტიკური ძალაუფლების დეცენტრალიზებით უმცირეს სოციალურ ერთეულამდე, სადაც ჩვენ ყველას გვექნება შესაძლებლობა გამოვიყენოთ პოლიტიკური ძალა როგორც ინდივიდუალურად, ისე კოლექტიურად ჩვენი და მთლიანი ერის ინტერესებისთვის. სოციალურად და ეკონომიკურად ჩვენ გამოვიყენებთ პოლიტიკას, რომელიც მიმართულია დღევანდელი სოციალური იმპერიალიზმის აღმოსაფხვრელად, ირლანდიის სიმდიდრის დაბრუნებით ირლანდიელი ხალხისთვის კოოპერატივიზმის, მუშათა საკუთრების და მრეწველობის, სოფლის მეურნეობის და მეთევზეობის სისტემების კონტროლის მეშვეობით.

კულტურულად, ჩვენ ვიმედოვნებთ, რომ აღვადგენთ გალურს, არა ნაციონალური შოვინიზმის მოტივით, არამედ იმ თვალსაზრისით, რომ მივაღწიოთ კულტურული აღორძინების დახმარებით გამორჩეული ახალი ირლანდიური სოციალისტური სახელმწიფო: როგორც საყრდენი იმპერიალისტური ხელყოფის წინააღმდეგ ნებისმიერი კუთხიდან. საერთაშორისო დონეზე, იმედია, ჩვენი თანასწორობა იქნება პროგრესულ მთავრობებთან ან ყოფილ კოლონიებთან, როგორიც ჩვენ ვართ, ორმხრივი უპირატესობისა და იმპერიალისტური სამხედრო და ეკონომიკური ძალაუფლების ბლოკების მცდელობების შეზღუდვის მიზნით მთელ მსოფლიოში.

ახალწვეულის უშუალო დასაძლევი დაბრკოლებაა მისი იარაღის, სამხედრო ტაქტიკის, უსაფრთხოებისა და დაკითხვის უცოდინრობა. მოძრაობის ყველა წევრისთვის, მიუხედავად იმისა, თუ რომელ შტოს ვეკუთვნით, გავაძლიეროთ ჩვენი ერთგულება და მონაწილეობა ბრძოლაში ჩვენი დღევანდელი საზოგადოებისა და შემოთავაზებული რესპუბლიკური ალტერნატივის რაც შეიძლება ყოვლისმომცველი გაგების მოპოვების გზით თვითმმართველობის და ჯგუფური განათლების მეშვეობით.

სანამ პოლიტიკურ ან სამხედრო შეტევაზე გადავალთ, ჩვენ ვიღებთ უდიდეს თავდაცვით ზომებს წარმატების უზრუნველსაყოფად, მაგალითად ჩვენ არ ვუჭერთ მხარს გაერთიანებულ ირლანდიას ისე, რომ არ გვქონდეს ასეთ სახელმწიფოზე პრეტენზია და არა დაყოფაზე. ჩვენ არ მივმართავ რევოლუციურ ძალადობას მანამ, სანამ არ შეგვიძლება იმის ილუსტრირება, რომ ჩვენ სხვა ალტერნატივა არ გვაქვს. ან უფრო ყოველდღიური მარტივი სიტყვებით: ჩვენ არ ვამტკიცებთ, რომ ვაპირებთ ომის ესკალაციას, თუ მხოლოდ ამას ვერ გავაკეთებთ; ჩვენ არ ვაწარმოებთ ოპერაციას ისე, რომ წინასწარ არ დავრწმუნდეთ, რომ მივიღეთ აუცილებელი თავდაცვითი ზომები ზუსტი დაზვერვის, უსაფრთხოების, რომ იარაღი სათანადო და

მუშა მდგომარეობაშია სათანადო საბრძოლო მასალით და რომ ჩართულმა მოხალისეებმა იციან როგორ გაუმკლავდნენ დაკითხვებს მათი დაჭერის შემთხვევაში და ა.შ.

ბომბის გაფრთხილებას მტერი მოცემულ სიტუაციებშიც კი იყენებს, რაც ისევ ჩვენი შეცდომაა, რომ საკმარისად არ გავითვალისწინეთ ჩვენი თავდაცვა შეტევაზე გადასვლამდე: ე.წ. სისხლიანი პარასკევი არის მთავარი მაგალითი. ან არ ვიფიქრეთ იმაზე, რომ მტერი გაფრთხილებებზე „ბინძურ ჯოს“ გაგვიკეთებდა ან გადამეტებულად ვაფასებდით ბრიტანელების უნარს ამდენი ოპერაციების გასატარებლად. მაგრამ რა საქმეც არ უნდა იყოს, ჩვენ დავუშვით შეცდომა და მტერმა ეს გამოიყენა.

სხვა უფრო საყოფაცხოვრებო მაგალითები: მტერი იყენებს მოხალისის შეცდომას, რომელიც საკუთარ სახლში რჩება, მისი დაჭერით; ის იყენებს ომის მასალების დაუდევრად გადაყრას მათი აწევით ან, როგორც უახლესი ტაქტიკაა, მოხალისეების მკვლელობით, რომლებიც ბრუნდებიან მასალების ასაღებად; ის იყენებს I.R.A-ს ლოიალისტებთან დაპირისპირებას I.R.A-ს ზურგში გადაადგილებით და მასზე თავდასხმით, საზიანო საერთაშორისო საჯაროობის გამო.

ჩვენ ვიყენებთ მტრის შეცდომებს ფაქტების პროპაგანდით. ასე იყო მათი მომაკვდინებელი შეცდომები Falls Road-ის კომენდანტის საათი, სისხლიანი კვირა და ინტერნირება, რომლებიც გამოყენებულ იქნა ჩვენს სასარგებლოდ, როგორც ჯონ ბოილის მკვლელობა დანლოიში.

ტაქტიკა ნაკარნახევია არსებული პირობებით. აქ ისევ ლოგიკა საკმაოდ მარტივია. მოხალისეების, ნაგავსაყრელების, იარაღის, ფინანსების და ა.შ. მხარდაჭერის გარეშე, ჩვენ ვერ მოვაწყობთ ოპერაციას, მით უმეტეს, კამპანიას. 1969 წლის სექტემბერში არსებული პირობები მოითხოვდა რომ ბრიტანელებზე არ უნდა ესროლათ, მაგრამ შემოდგომის კომენდანტის საათის შემდეგ ყველა ბრიტანელი ხალხისთვის მისაღები სამიზნე იყო. არსებული პირობები შეიცვალა.

ანალოგიურად ამჟამად, მაგალითად, მიუხედავად იმისა, რომ სოციალ დემოკრატ მშრომელთა პარტიის ხელმძღვანელობამ დაამტკიცა, რომ იყო კოლაბორაციონისტი და, შესაბამისად, ხალხის მტერი, 1974 წლიდან სხვადასხვა ეტაპზე ჩვენ შეგვეძლო გამოგვეყენებინა ტაქტიკა, რომ ისინი დაცინვის საგნად გვექცია, როდესაც ისინი იყვნენ აღმასრულებელი ხელისუფლების წევრები, რომლებიც აწამებდნენ და ინტერნირებდნენ ირლანდიელებს. ან როდესაც მათ ახლახანს განაცხადეს ვესტმინსტერში H Block-ის დებატებში, რომ "ცხოვრება უნდა ნიშნავდეს სიცოცხლეს და არ უნდა არსებობდეს პოლიტიკური სტატუსი". ამ უკანასკნელ მაგალითში თავდაცვითი სიფრთხილე, რა თქმა უნდა, არის ის, რომ ხალხს წინასწარ სცოდნოდა, რომ მათ ნამდვილად გააკეთეს ასეთი განცხადება.

მაშასადამე, ჩვენი ყველა ქმედების ბირთვული წესი არის ის, რომ ჩვენ უნდა ავხსნათ ნებისმიერი საშუალებით, რაც ჩვენს ხელთ გვაქვს, რატომ ვბომბავთ, რატომ ვსჯით დამნაშავეებს, რატომ ვკლავთ ინფორმატორებს და ა.შ.

ჩვენ არ გამოვრიცხავთ ქმედების განხორციელებას, რომელიც სრულად არ ავსებს ამ ანალიზის კრიტერიუმებს, თუ როგორ უნდა წარიმართოს ბრძოლა. მრავალი შემთხვევა დაფიქსირდა და კვლავ იქნება, როდესაც ჩვენ მოგვიწია ამ ზოგადი მითითებების დარღვევა, რაც უშუალო ზიანის მომტანი გახდა პროპაგანდის და მხარდაჭერის თვალსაზრისით. თუმცა, ასეთ შემთხვევაშიც კი, თუკი ჩვენი ქმედებების რაციონალიზაციას მოვახდენთ, შეტევამდე თავს დავიცავთ,

შევეცდებით ალტერნატიული მხარდაჭერის ქონას გარე რაიონიდან და თუ მხარდაჭერა იქიდანაა სადაც მავნებლობა ხდება, ჩვენ სიტუაციისამებრ მაქსიმალურად ვცდილობთ სწორად და ღირსეულად წავმართოთ ომი.

მტერი: კატეგორიიზაცია – განკურნება:

მტერი, ზოგადად რომ ვთქვათ, არის ყველა ის, ვინც ეწინააღმდეგება ჩვენს მოკლევადიან თუ გრძელვადიან მიზნებს. მაგრამ ეს რომ ვთქვით, უნდა გვესმოდეს, რომ ყველა ჩვენი მტერი ერთნაირი არ არის და ამიტომ არ არსებობს მათი მტრობის საერთო განკურნება. შემდეგ დასკვნა არის ის, რომ ჩვენ უნდა დავყოთ კატეგორიებად და შევთავაზოთ წამლები შესაბამისად. ჩვენ გვყავს მტრები უცოდინრობით, ჩვენი ბრალით თუ უნებლიედ და რა თქმა უნდა მთავარი მტერი ისტებლიშმენტია.

მტერს უცოდინრობით ვცდილობთ განვკურნოთ განათლებით, თუმცა ასეთი მცდელობა ცხადია უშედეგოა, თუ პირველ რიგში საკუთარ თავს არ ვასწავლით. ჩვენი საშუალებაა მარშები, დემონსტრაციები, კედლის ლოზუნგები, პრესის განცხადებები, რესპუბლიკური პრესა, პუბლიკაციები და რა თქმა უნდა, პიროვნული კომუნიკაცია. მაგრამ, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, ჯერ უნდა განვანათლოთ საკუთარი თავი, უნდა მოვაწყოთ საპროტესტო აქციები და დემონსტრაციები ეფექტურად, მზად უნდა ვიყოთ კედლის ლოზუნგების დასახატად და რესპუბლიკური პრესის, პუბლიკაციების და პრესის განცხადებების გაყიდვისა და წვლილის შესატანად.

მტერი ჩვენი საკუთარი ბრალით ან უნებლიედ არის ის, ვისაც ჩვენ თვითონ ვქმნით ჩვენი პირადი ქცევით და ჩვენი კოლექტიური ბრძოლის გზით: კრიმინალის ან ინფორმატორის ოჯახი და მეზობლები, რომლებიც დასაჯეს მათი ინფორმირების გარეშე. მოკლედ, ჩვენი პირადი ქცევა, ისევე როგორც ჩვენი რესპუბლიკური საქმიანობა უნდა იყოს მიმართული თუ არა მხარდაჭერის გაძლიერებაზე, ყოველ შემთხვევაში მტრების ზედმეტად არ შექმნაზე.

ისტებლიშმენტი არის ყველა, ვისაც აქვს პოლიტიკოსების, მედიის, სასამართლო სისტემის, გარკვეული ბიზნეს ელემენტებისა და ბრიტანული ომის მანქანაში არსებული სტატუს კვოს შენარჩუნების ინტერესი. ისტებლიშმენტის ამ შეიარაღებული შტოების განკურნება კარგად არის ცნობილი და დოკუმენტირებული. მაგრამ „ჩრდილოეთ ირლანდიის ოფისში“ ბრიტანელი მინისტრების და სასამართლო სისტემის გარკვეული წევრების შესაძლო გამონაკლისის გარდა, დაწესებულების აშკარად უიარაღო ფილიალები არ არის ისე მკაფიოდ იდენტიფიცირებული ხალხისთვის, როგორც ჩვენი მტრებად, მაგალითად, შეიარაღებული ბრიტანელები ან RUC.

ამიტომ, ჩვენი ამოცანაა, ნათლად მოვახდინოთ მათი იდენტიფიცირება ხალხისთვის, როგორც ასეთი და ისევ არსებული პირობების და ჩვენი შესაძლებლობების მიხედვით, მივმართოთ ჩვენ თავდაცვას, სანამ ის განკურნებამდე მიგვიყვანს. სიკვდილით დასჯა, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, არ არის ერთადერთი გზა, რათა ეს კატეგორია არაეფექტურად ვაქციოთ: ჩვენ შეგვიძლია სხვადასხვანაირად გამოვავლინოთ ისინი როგორც მატყუარებად, თვალთმაქცებად, კოლაბორაციონისტებად, გავხადოთ ისინი დაცინვის საგნად და ა.შ.

პარტიზანული სტრატეგია:

პარტიზანული ომის აღსაწერად გამოყენებულია მეტყველების მრავალი ფიგურა, ერთ-ერთი ყველაზე შესაფერისი იყო "რწყილის ომი", რომელიც ასახავდა რწყილის გამოსახულებას, რომელიც სპილოს ზომის არსებას გააქცევს.

პარტიზანული არმია, როგორიცაა I.R.A იყენებს ბრიტანელების წინააღმდეგ დარტყმის ტაქტიკას და ამავდროულად ურტყამს მტრის რბილ ეკონომიკურ წიაღს, არა იმ იმედით რომ ზღვაში შეავიწროვებს, მაგრამ, მაინც იმედოვნებს მის უკან დახევას ეფექტური მიდევნებით, რომელსაც შეიცავს ხუთ ეტაპიანი პარტიზანული სტრატეგია.

სტრატეგია არის:

1. ომი მოწინააღმდეგის პერსონალის წინააღმდეგ, რომელიც მიზნად ისახავს რაც შეიძლება მეტ მსხვერპლს და დაღუპულს , რათა სახლში ეიქმნას მოთხოვნა მათი ხალხისგაყვანის შესახებ.

2. დაბომბვის კამპანია, რომელიც მიზნად ისახავს მტრის ფინანსურ ინტერესს ჩვენს ქვეყანაში არამომგებიანი გახადოს და ამავე დროს შეზღუდოს გრძელვადიანი ფინანსური ინვესტიციები ჩვენს ქვეყანაში.

3. ექვსი ქვეყანა, როგორც ამჟამად და ბოლო რამდენიმე წლის განმავლობაში, უმართავი გახდეს, გარდა კოლონიური სამხედრო მმართველობისა.

4. ომის შენარჩუნება და მისი დასრულებისთვის მხარდაჭერის მოპოვება ეროვნული და საერთაშორისო პროპაგანდისა და საჯარო კამპანიებით.

5. განმათავისუფლებელი ომის დასაცავად დამნაშავეების, თანამშრომლებისა და ინფორმატორების დასჯა.

მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენი ერთ-ერთი მთავარი მოსაზრება ტაქტიკის გადაწყვეტისას არის ზრუნვა ჩვენს მეგობრებზე, ნათესავებზე, მეზობლებზე, ჩვენს ხალხზე, რომელთა შორისაც ჩვენ ვმოქმედებთ, მტერს უბრალოდ უპიროვნო, "არასრულფასოვან" უცხოელთან აქვს საქმე. ამ ეტაპზე ყველაზე აშკარა განსხვავებები ბრიტანელებსა და I.R.A მოხალისეს შორის, გარდა იმისა, რომ ბრიტანელი არის დაუპატიჟებელი შეიარაღებული უცხოელი, რომელსაც არ აქვს აქ ყოფნის მორალური ან ისტორიული უფლება, პირველ რიგში, არის მხარდაჭერა, მოტივაცია და პირადი ინიციატივის თავისუფლება. ბრიტანელების მხარდაჭერა, ნაგავსაყრელები, იარაღი, ხელფასები და ა.შ. ყველაფერი, გათვალისწინებულია არანებაყოფლობითი გადასახადით. მათ ხალხს, ვინც გადასახადებს იხდის, არასდროს უთქვამს ან მათთვის არავის უთხოვია რაიმე დემოკრატიული საშუალებებით გამოხატონ თანხმობა მათ ხარჯზე აქ ყოფნაზე. I.R.A. მოხალისე მთელ მხარდაჭერას თავისი ხალხისგან ნებაყოფლობით იღებს.

I.R.A-ს წევრი საკუთარი არჩევანით არის ასეთი, მისი რწმენა არის ერთადერთი ფაქტორი, რომელიც აიძულებს მას მოხალისედ გაწევრიანდეს, მისი მიზანია პოლიტიკური თავისუფლება და სოციალური და ეკონომიკური სამართლიანობა თავისი ხალხისთვის. საშუალო ბრიტანელის კარიერაში იმ რამდენიმე წუთის გარდა, რომელიც მას თავდასხმის ქვეშ ექცევა, ბრიტანელს არ აქვს თავისუფლება

ან პირადი ინიციატივა. მას ეუბნებიან როდის დაიძინოს, სად დაიძინოს, როდის ადგეს, სად გაატაროს თავისუფალი დრო და ა.შ.

I.R.A მოხალისე, გარდა არმიის კონკრეტული დავალების შესრულებისა, უმეტეს დროს მოქმედებს საკუთარი ინიციატივით და ამიტომ უნდა აიღოს ეს პასუხისმგებლობა ისე, რომ მან გააძლიეროს ჩვენი აუცილებელი დავალება, რათა უზრუნველყოს, რომ მისი ქცევა არ იყოს ბრიტანელების მცდელობის, ჩვენი ხალხისგან იზოლირების, ხელშემწყობი ფაქტორი.

ახლა უკვე ნათელია, რომ ჩვენი ამოცანაა არა მხოლოდ რაც შეიძლება მეტი მტრის პერსონალის მოკვლა, არამედ თანაბარი მნიშვნელობის მხარდაჭერის შექმნა, რომელიც წაგვიყვანს არა მხოლოდ განმათავისუფლებელ ომში, რომელიც შეიძლება კიდევ ათწლეული გაგრძელდეს, არამედ დაგვეხმარება ბრიტანელების განდევნის ეტაპის გადალახვაში, რაც ნიშნავს დემოკრატიულ სოციალისტურ რესპუბლიკას.

წინააღმდეგობა უნდა გადავიდეს აქტიურ და პასიურ მხარდაჭერაში მიმდინარე პროცესით ჩვენი ქმედებებით, ჩვენი საგანმანათლებლო პროგრამებით, ჩვენი პოლიტიკით, პასიური მხარდამჭერის ნაგავსაყრელად, მოძრაობის წევრად და ქაღალდის გამყიდველად გადაქცევის მცდელობის მიზნით, მტერსა და საკუთარ თავს შორის დამცავი დამხმარე ბარიერების აგების მიზნით, რაც შეაჩერებს მტრის იზოლაციის მცდელობას. და რა თქმა უნდა, რაც უფრო მეტი ბარიერია, მით უფრო რთულია მტრისთვის ჩვენთან შემოღწევა და ამავე დროს ჩვენ ვზრდით აქტიური მხარდაჭერის პოტენციალს მისი სხვადასხვა ფორმით.

უშუალო დამცავი ბარიერები, რა თქმა უნდა, ჩვენი უსაფრთხოებაა, მოძრაობის სხვა შტოებთან ერთად. მმაგრამ ჩვენ სხვა ბარიერებიც უნდა უზრუნვეყლოთ, ჩვენი მხარდაჭერის ზონებში სხვადასხვა საქმის დაცვით, ომის შედეგად დანგრეულ მტრის სტრუქტურებში ჩართვის გზით: პოლიცია, ტრანსპორტი, საკონსულტაციო ცენტრები და ა.შ. თუ, მაგალითად, გვაქვს ტერიტორია IRA–ს მოხალისეებით და სხვა არაფერი: არც მწვანე ჯვრის კომიტეტი, არც ადგილობრივი ჩართულობა და ა.შ., გარკვეული პერიოდის შემდეგ, მიუხედავად იმისა, თუ რამდენად წარმატებით იბრძოდნენ ისინი ბრიტანელების წინააღმდეგ, ისინი ციხეში აღმოჩნდებიან და მათ ნაცვლად არ დატოვებენ რაიმე სტრუქტურას: წინააღმდეგობის პოტენციალს, რეკრუტირების, განათლების ან მხარდაჭერის ზოგადი გაძლიერების შანსს.

[ზემოთ მოყვანილიდან ჩანს, რომ მიუხედავად ყველა პოლიტიკური და სამხედრო მომზადებისა და რჩევისა, ახალწვეული უნდა იყოს გაფრთხილებული, რომ ციხე არის ის, რასაც თითქმის აუცილებლად ნახავს. დაკითხვები ხშირად სიმულირებულია ტრენინგში, რათა გაიზარდოს მოხალისეების ცნობიერება იმის შესახებ, თუ რას დაუპირისპირდებიან ისინი, რასაც მივყავართ მეორე მწვანე წიგნამდე.]

დაკითხვის წინააღმდეგ

I. დაკავება

მოხალისეთა უმეტესობა დაპატიმრებულია სამხედრო ოპერაციის დროს ან მის შედეგად. ეს იწვევს თავდაპირველ შოკს, რაც დაძაბულობის და შფოთვის მიზეზი ხდება. ყველა მოხალისე გრძნობს, რომ ჩაფლავდა, რაც ღრმა იმედგაცრუების მიზეზია. პოლიციამ იცის იმედგაცრუების ეს განცდა და მოქმედებს ამ სისუსტით ისეთი შეურაცხყოფით, როგორიცაა: "შენ საქმე არც ისე კარგად გააკეთე: მხოლოდ ახალბედა ხარ: შენ მხოლოდ მეორე კლასელი ხარ ან უარესი". დაკავებისას პოლიცია პატიმარის დასაშინებლად და წინააღმდეგობის გასატეხად იყენებს მძიმე ტაქტიკას „შოკს“. პატიმარს, როგორც წესი, მიათრევენ გზის გასწვრივ მოსაცდელი პოლიციის ვაგონისკენ, ყრიან მასში, რასაც მოჰყვება დამკავებელი პერსონალი, მაგალითად, პოლიცია ან არმია. იზოლატორში მგზავრობისას პატიმარს ურტყამენ წიხლებს და შეურაცხყოფას აყენებენ. ადგილზე მისვლისას მას პოლიციის ვაგონიდან წიხლებით, მუშტებით და შეურაცხყოფის მიყენებით მიათრევენ საკანში.

რა უნდა გააკეთოს მოხალისემ დაპატიმრებისას!

1. დაპატიმრებისას ყველაზე მნიშვნელოვანია გვახსოვდეს, რომ ხარ რევოლუციური არმიის მოხალისე, რომ მტრის ძალებმა შეგიპყრეს, რომ შენი მორალურად გამართლებული და მართალი ხარ და რომ მტერი არასწორია და რომ როგორც ჯარისკაცმა გამოიყენე ჯარისკაცისთვის მისაღები შანსი და რომ არაფერია შესარცხვენი ტყვეობაში.

2. უნდა გაითვალისწინოთ, რომ თქვენ მიმართ განხორციელებული მოპყრობა გამიზნულია იმისთვის, რომ გაგტეხოთ და ამგვარად გამოგწოვოთ ყველა ინფორმაცია, რომელიც შეიძლება გქონდეთ იმ ორგანიზაციასთან დაკავშირებით, რომელსაც ეკუთვნით.

3. ისინი შეეცდებიან დაგაშინონ რიცხობრივი აღმატებულებით და სისასტიკით. მოხალისეები, რომლებიც შეიძლება იმედგაცრუებულად იგრძნონ თავი, შედიან პირველ სახიფათო ზღურბლში, რადგან პოლიცია იმოქმედებს ამ იმედგაცრუებაზე მოხალისეების საზიანოდ და საკუთარი მიზნების მისაღწევად. მოხალისეებმა უნდა გააცნობიერონ, რომ მათი დაპატიმრება შესაძლებელია და დაკავების შემთხვევაში, უნდა ელოდონ უარესს და მზად იყვნენ ამისთვის.

II. დაკითხვა

მას შემდეგ, რაც პატიმარს საკანში მოათავსებენ, ის შეიძლება გარკვეული დროით მარტო დატოვონ. ამ სიმშვიდის დროს პოლიციის თანამშრომლები, „დამკითხავები“ დროდადრო იკრიბებიან საკნის კარის გარშემო, ემუქრებიან და შეურაცხყოფას და აყენებენ პატიმარს, ეუბნებიან თუ რას დაუშავებენ მას საკანში შესვლისას.

გარკვეული პერიოდის შემდეგ გამომძიებლები შევლენ საკანში და პატიმარს აღიარების ჩვენებას სთხოვენ. ამ ეტაპზე მას თითის ანაბეჭდს აუღებენ და დაუსვამენ სხვადასხვა კითხვებს კონკრეტულ ბრალდებასთან თუ სხვა ბრალდებებთან დაკავშირებით.

როგორც წესი, ჰკითხავენ სახელს და მისამართს, სამუშაო ადგილს, პროფესიას, განათლებას და ა.შ. ამის შემდეგ ის კვლავ იზოლირებული იქნება საკანში, ხოლო მისი „დამკითხავები“ ამოწმებენ მის ვინაობას, როგორც წესი, ადგილობრივ პოლიციასთან, მის სახლსა და სამუშაო ადგილს. ამ პერიოდის განმავლობაში პოლიცია შეეცდება დაადგინოს მისი პოლიტიკური მრწამსი, ასეთის არსებობის შემთხვევაში, იპოვოს მისი თანამოაზრეები, პოლიციის ჩანაწერი, ასეთის არსებობის შემთხვევაში და ამ გზით შექმნას საქმე მის შესახებ.

დიდი ალბათობით, „მისი თანამოაზრეები“ და მოძრაობის ზოგადი მოდელი საკმაოდ კარგ წარმოდგენას მისცემენ პოლიციას, იმაზე ჩართულია თუ არა ადამიანი ან აქვს თუ არა სიმპათია პოლიტიკურ ორგანიზაციისადმი. ამ ინფორმაციებით შეიარაღებული პოლიცია ხელახლა შევა საკანში და დაადანაშაულებს პატიმარს ყველა სახის საქმიანობაში. თუ მტკიცებულებები არ მიუთითებს კონკრეტულ ბრალდებაზე და ბრალის ხარისხზე, მას ბრალს წაუყენებენ ყველა სახის გაურკვეველ საქმიანობაში.

ამ ბუნდოვანი ბრალდებების მიზანია პატიმარში დანაშაულის გრძნობის ჩანერგვა. თუმცა, თუ პოლიციას აქვს რაიმე მტკიცებულება ან მტკიცე რწმენა, რომელიც მას კონკრეტულ ბრალდებასთან აკავშირებს, მაშინვე განხორციელდება ზეწოლა. ეს ზეწოლა მიიღებს ფიზიკური და ფსიქოლოგიური წამების ფორმას, დიდი ალბათობით მას წიხლს დაარტყამენ საკანში და თან უყვირებენ, რომ აღიაროს დანაშაული, რითიც ანიშნებენ, რომ მათ ყველაფერი იციან. ერთი ან რამდენიმე ოფიცერი იმოქმედებს განსაკუთრებულად და სასტიკად, თუ დანაშაულის აღიარებას ვერ მიიღებენ, ისინი დატოვებენ საკანს, ეუბნებიან პატიმარს, რომ დაბრუნდებიან და დაპირდებიან წამებას ყველაზე ბარბაროსული ფორმებით, ბლეფით, რომ მათ აღიარება აიღეს მასზე უკეთესი ადამიანებისგან.

საკანში კიდევ ერთი დაკითხვის გუნდი შევა, შესაძლოა, თან ჰქონდეთ ფაილი, რომელზეც პატიმრის სახელი იქნება დაწერილი. ისინი საკმაოდ მეგობრულად და სიმპათიურად მოიქცევიან მის მიმართ, ეტყვიან, რომ წინა გამომძიებლებს ასეთ ქცევას არ აპატიებენ, რომ ისინი შეშლილები იყვნენ, გიჟები და შესაძლოა, მოგვიანებით, როცა შემოვლენ, მას მოკლავენ. ათას სისულელეს შეთითხნიან, გადავლენ უკიდურესობებში, რათა პატიმარს საკუთარი სიმპათია დაანახონ და სთხოვონ, აღიარონ დანაშაული.

ისინი, ალბათ, მისცემენ გარანტიას, რომ დანაშაულის აღიარების შემთხვევაში, არ დაუშვებენ მათსაკანში ხელახლა შემოსვლას, ამას მოჰყვება გაფრთხილება, რომ წინააღმდეგ შემთხვევაში მათ არ შეუძლიათ მისი უსაფრთხოების გარანტია. როდესაც პატიმარი უარს ამბობს აღიარებაზე, ისინი ვითომ ძალიან გაღიზიანდებიან და თანამშრომლობაზე უარის გამო იმედგაცრუებულად მოაჩვენებენ თავს. მათ შეიძლება დაარტყან მას სახეზე ან მუცელში, თან ეტყვიან, რომ მათი მადლობელი უნდა იყოს, რომ გადაარჩინეს წინა გამომძიებლებისგან.

შემდეგ გამომძიებლები გახსნიან ფაილს და ვითომ წაიკითხავენ ამონაწერებს, რომლებიც დაკავშირებულია პატიმრის წარსულ ცხოვრებასთან და საქმიანობასთან, მისი ცხოვრების ყველაზე ინტიმურ და პირად ასპექტებსაც კი, შესაძლოა, ზოგად ანგარიშს მისი მოძრაობებისა და თანამოაზრეების შესახებ. ამ ინფორმაციის უმეტესობა შეიძლება მოწოდებული იყოს მისი მეგობრების, დამსაქმებელის, სკოლის, ოჯახის წევრის, შეყვარებულის ან სხვა პატიმრების მიერ. ინფორმაციის დეტალურობა გამიზნულია იმისათვის, რომ შეაშინოს პატიმარი და შეარყიოს მისი ნდობა თანამოაზრეებისა და ორგანიზაციის მიმართ. თუმცა, თუ ისინი არ მიიღებენ აღიარებას, ისინი დატოვებენ საკანს, მაგრამ სანამ ამას

გააკეთებენ პატიმარს თავიანთ სახელებს დაუტოვებენ და ეტყვიან, რომ თუ გადაიფიქრებს ახსენონ ისინი, კიდევ ერთხელ შეახსენებენ იმასაც, რომ დაკითხვის შემდეგი ჯგუფი შეშლილია, მთვრალები არიან და სერიოზულ ზიანს მიაყენებენ მას, შემდეგ ისინი საბოლოოდ ტოვებენ საკანს.

გარკვეული პერიოდის შემდეგ საკანში კიდევ ერთი დაკითხვის ჯგუფი შევა, კვლავ ეს დაკითხვები განსაკუთრებით სასტიკი და საზიზღარი იქნება. ისინი მაშინვე მტრულად თავს დაესხმებიან მას და ბოროტი სახით ეტყვიან, რომ თუ ყოფილ გამომძიებლებთან არ აღიარა დანაშაული, მათთან ამას სიხარულით იზამს, რომ მისნაირი ადამიანებისგან აღიარებითი ჩვენების მიღების დიდი გამოცდილება აქვთ, რაც იმას ნიშნავს, რომ ყველამ, ვინც კი შეხვედრიათ, დანაშაული აღიარა.

წამება ახლა სამმაგ დანიშნულებას მიიღებს:

1. ფიზიკური წამება.
2. ფსიქოლოგიური წამება.
3. დამცირება.

1. ფიზიკური წამება

ფიზიკური წამება იქნება ცემა, წიხლის და მუშტების რტყმა, შესაძლოა სიგარეტით დაწვა.

2. ფსიქოლოგიური წამება.

ეს იქნება მუქარა ოჯახის, მეგობრებისა და მის მიმართ, მაგ. მოკვლის და მისი კასტრაციის მუქარა

3. დამცირება.

ეს არის პატიმრის გაშიშვლება და მის სასქესო ორგანოებზე საუბარი. დაკითხვის ეს პერიოდი შეიძლება გაგრძელდეს ორ საათამდე ან მეტ ხანს და ამ პერიოდის ბოლოს მათ შეიძლება წარმოადგინონ ფაქტობრივი ან ყალბი აღიარება თანამოაზრეისგან. როცა მის აღიარებას ვერ იღებენ, ტოვებენ საკანს, ეუბნებიან, რომ დაბრუნდებიან და როცა დაბრუნდებიან, სხეულში ყველა ძვალს დაუმტვრევენ.

ეს პროცესი შეიძლება გაგრძელდეს შვიდი დღის განმავლობაში შესვენების გარეშე, მინიმალური ძილით და თუ საჭიროდ ჩათვლიან, არც ეგ იქნება. ძილის ნაკლებობა პატიმრის დაბნეულობას იწვევს.

არსებული კანონები, რომელიც პოლიციას უფლებას აძლევს, დააკავოს ადამიანი შვიდი დღის განმავლობაში, ფაქტობრივად ნიშნავს, რომ დაკითხვის პროცესი შეიძლება გაგრძელდეს მსხვერპლის დეზორიენტაციის მიზნით, ძირითადად მისი უძილობის გამო.

დაკითხვას შეიძლება ჰქონდეს მრავალი განსხვავებული ეტაპი, რაც დამოკიდებულია პოლიციის მიერ შეგროვებულ მტკიცებულებებსა ან ინფორმაციაზე. აშკარაა, რომ ოპერაციის განხორციელების დროს დატყვევებული მოხალისე უკვე დამნაშავედ მიიჩნევა, მით უმეტეს, თუ დატყვევებულია იარაღით, ბომბით და ა.შ. ამ შემთხვევაში პოლიციას აქვს ყველა საჭირო მტკიცებულება

ნასამართლობის მისაღებად და დაკითხვა არასაჭირო ხდება. დიდი ალბათობით მოხალისეს სცემენ პოლიციის განყოფილებებში იმის გამო, რაც მან გააკეთა და არა იმისთვის, რაც მან იცის, თუ ასეთ ვითარებაში დაკითხავენ, შეეცდებიან ინფორმაციის გაგებას ორგანიზაციაზე და თანამებრძოლებზე. კიდევ ერთი ჩრდილოვანი ასპექტი, რომელიც პირდაპირ კავშირშია დაკითხვასთან, არის შანტაჟი და მოსყიდვა. როდესაც პოლიცია ვერ იღებს აღიარებას, მან შეიძლება სცადოს მოხალისის შანტაჟი, ეს შეიძლება იყოს სკანდალური ამბის გავრცელების მუქარა, ამბავი შეიძლება იყოს მოხალისის რეპუტაციაზე დარტყმის მიზნით, მაგალითად, მუქარა, რომ მან ყველაფერი თქვა თანამებრძოლებზე ან მის ორგანიზაციაზე, ან რომ მათთან წლების განმავლობაში მუშაობდა. ამ ბუნდოვანი დაკითხვის მეორე ეტაპი არის ქრთამი. მოხალისეს შეიძლება დაჰპირდნენ ფულს, პასპორტს და უსაფრთხო გასაქცევს ნებისმიერ ქვეყანაში, რომელიც მას სურს, თუკი ითანამშრომლებს.

დაკითხვა – ანალიზი

საუკეთესო თავდაცვა დაკითხვის ტექნიკის საწინააღმდეგოდ არის პოლიციის ძალების მიერ გამოყენებული ტექნიკის გაგება. დაკითხვის მიზანია აღიარებითი ჩვენების მიღება. რომ იცოდნენ, რას ეძებდნენ, დაკითხვის აუცილებლობაც არ იქნებოდა, ამიტომ დაკითხვა აუცილებელია მხოლოდ მაშინ, როცა პოლიციას არ აქვს ინფორმაცია. დაკითხვის წინააღმდეგ საუკეთესოა **არაფრის თქმა.** პოლიციის ყველა ძალები მუშაობენ ამბიდან, ეჭვიდან ან სამხილიდან, ამიტომ, როდესაც მოხალისე დააკავებენ, ისინი ცდილობენ დაეყრდნონ ამ მინიშნებას, ამ ეჭვს და ერთადერთი გზა, რაც აქვთ, არის ინფორმაციის მოპოვება მსხვერპლისგან. ისინი ჩვეულებრივ იწყებენ მსხვერპლის დაკითხვით, წერენ მის მიერ ნალაპარაკების ჩანაწერს, ადარებენ ამ ინფორმაციას უკვე ხელთ არსებულ ინფორმაციას, ეძებენ განსხვავებებს, რომლებიც ეწინააღმდეგება ადრე მიღებულ ინფორმაციას, უბრუნდებიან მსხვერპლს, მიუთითებენ ამ განსხვავებაზე, რის შედეგადაც მსხვერპლი ცვლის თავის ალიბის ამ განსხვავებულობის შესაფერისად. პოლიცია კვლავ გადაამოწმებს ამ ახალ ამბავს სხვა ინფორმაციით და კვლავ დაეძებს განსხვავებას ან შეცდომას პატიმრის ალიბის შემცირებით, სანამ ის საბოლოოდ არ განადგურდება. ყველა ეს ცვლილება მის ჩვენებებში ჩაიწერება და გამოყენებული იქნება როგორც მტკიცებულება მის წინააღმდეგ, მტკიცებულება, რომელიც უდავოდ მიიღება სასამართლოს მიერ და ამგვარად გამოიწვევს მის მსჯავრდებას. ამაზე ზედმეტი ნერვიულობა და დარდი მიუღებელია: დაპატიმრებისას **არაფერი თქვა.** დაუყოვნებლივ სთხოვეთ ადვოკატი და ექიმი და ასე განაგრძეთ.

არ ჩაერთოთ პოლიციასთან საუბარში.

მას შემდეგ, რაც პატიმარს საკანში მოათავსებენ, ადრე ვახსენეთ, როგორ შეიკრიბა პოლიცია საკნის კართან, შეურაცხყოფების ყვირილით და კარზე დარტყმებით. ამის მიზანია პატიმრის შეშინება და მსხვერპლში შფოთვის გაღვივება. როდესაც შფოთვა აღიძრება ყველა ბუნებრივი, რაციონალური თავდაცვის ბარიერი იშლება ან სუსტდება. როდესაც ეს ხდება, პატიმარი ირაციონალური ხდება და უფრო მეტად მიდრეკილია დაკითხვისკენ, სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, შეშფოთებული ადამიანის დაკითხვით დაშინება უფრო ადვილია, ვიდრე ლაღი, მშვიდი ადამიანის. პატიმარმა საკანში მარტო ყოფნისას, შეძლებისდაგვარად, იგნორირება უნდა გაუკეთოს პოლიციას, მუქარას და შეურაცხყოფას და მან უნდა გააკონტროლოს მისი დაკავების ყველა ფაქტი. მან უნდა გაითვალისწინოს, რომ ჩუმად ყოფნის შემთხვევაში შეიძლება დაპატიმრებული იყოს არაუმეტეს შვიდი დღისა, ხოლო, თუ ისაუბრებს,

მოსალოდნელია წლობით თავისუფლების აღკვეთა. მოხალისეების უმეტესობა საუბრობს შიშის ზემოქმედებით და ფიქრობს შეცდომით, რომ თუ ისინი ისაუბრებენ, მათდამი წამება ან არასათანადო მოპყრობა არ იქნება გამოყენებული. დამტკიცებული ფაქტია, რომ დამკითხველები ხელმძღვანელობენ მარტივი წესით: თუ პატიმარი არ საუბრობს, შეიძლება ის უდანაშაულოა და შესაბამისად დაკითხვაც ფუჭი დროის კარგვაა, თუ ცოტას საუბრობს ამას ყოველთვის მეტი მოყვება და დაკითხვა საჭიროა. ამიტომ პატიმარი, რომელიც ცოტას ლაპარაკობს შეურაცხყოფის თავიდან აცილების მიზნით, ფაქტობრივად, უფრო მეტ შეურაცხყოფას ითხოვს თავისი დამკითხავებისგან, რომლებიც ყოველთვის თვლიან, რომ რაღაცას მალავ. ამიტომ საუკეთესო თავდაცვა არის **მშვიდად**, **ლაღად**, **კონცენტრირებულად ყოფნა** და **არაფრის თქმა**.

ზემოთ ასევე ვახსენეთ, თუ როგორ შემოდის საკანში გამომძიებლების პირველი ჯგუფი, რომელიც ჩვეულებრივ შეურაცხყოფენ, უყვირიან და სცემენ პატიმარს. მოხალისეებმა უნდა გააცნობიერონ, რომ დაკითხვის პირველი ჯგუფი, როგორც წესი, არკვევენ თითის ანაბეჭდს, სახელს, მისამართს და ა.შ. ამ ეტაპზე ცოტა რამ არის ცნობილი პატიმრის შესახებ და ამიტომ დაკითხვის ამოცანაა მისი პოზიტიური იდენტიფიცირება. პატიმარმა კვლავ უნდა გაითვალისწინოს, რომ ყველაფერი, რასაც ის ამბობს, ჩაიწერება და შეიდრება პოლიციის ხელთ არსებულ ინფორმაციასთან. პატიმრის მიმართ ძალადობის მიზანს ამ ეტაპზე ეწოდება „დარბილების პერიოდი", როგორც წესი, ერთი ან რამდენიმე იმოქმედებს განსაკუთრებით საზიზღარი გზით. ეს დაკითხვა შეიძლება გაგრძელდეს არა უმეტეს ერთი საათისა და არის მხოლოდ წინასწარი გამოძიების ნაწილი. მძიმე ტექნიკისა და მტკნარი მტრობის გამოყენების მიზანი არის გამომძიებელთა შემდეგი ჯგუფისთვის საქმის გამარტივება, რომლებიც როგორც ვახსენეთ, მოქმედებენ განსაკუთრებული თანაგრძნობით.

ჩვენ ვნახეთ, რომ დაკითხვის ეს ეტაპი პატიმარს ლოიალურად და თანაგრძნობით ეპყრობოდა, სთავაზობდა მას სიგარეტს და მეგობრობას. მოხალისეებმა კარგად უნდა იცოდნენ და მოუფრთხილდნენ ამ მოჩვენებით მეგობრობას. ეს გამომძიებლები ვითომ თანაუგრძნობენ მოძრაობის მიზნებსა და ობიექტებს, ცდილობენ მოხალისეზე შთაბეჭდილების მოხდენას და თითქოს მათაც სჯერათ ერთიანი ირლანდიის. ისინი, ეჭვგარეშეა, ეტყვიან მოხალისეს, რომ მათი მამა ან ბაბუა იყო იმავე ორგანიზაციაში და რომ ისინი ეკონომიკურმა გარემოებებმა აიძულეს შეერთებოდნენ პოლიციას და ახლა უბრალოდ გაჰყავთ დრო, სანამ პენსიაზე არ გავლენ. ისინი შეეცდებიან დაარწმუნონ მოხალისე, რომ მის ინტერესებშია, დანაშაული აღიაროს მათთან, რათა თავი დააღწიოს წინა დაკითხვებს, რომლებიც, მათი მტკიცებით, ანტირესპუბლიკელები არიან და არ აინტერესებთ აღიარება, არამედ მხოლოდ პატიმრის ცემა უნდათ. მოხალისემ უნდა გააცნობიეროს, რომ ეს ერთი შეხედვით კეთილი პოლიციელები შეიძლება ასრულებდნენ მკაცრ პოლიციელის როლს თავის თანამებრძოლებთან, რომლებიც იყვნენ ან არიან დაპატიმრებულები. დაბოლოს, ჩვენ ვნახეთ, თითქოს გამომძიებლებს ეწყინათ, და სცემენ მოხალისეს, რომ მათი რჩევისა და მეგობრობის სანაცვლოდ ის **აღიარების ნაწილზეც** კი უარზეა. ეს ტექნიკა ისეთივე ძველია, როგორც პოლიციის ძალები, ისინი ცდილობენ მოიპოვონ პატიმარის მეგობრობა და ნდობა, იმ იმედით, რომ თუ მათი პატიმარი ამ ხაფანგში მოხვდება, ის განაწყენდება, არა იმდენად მათგან დარტყმის გამო, არამედ თანამშრომლობაზე მისივე უარის გამო: ეს არის დაკითხვის ყველაზე საშიში ტიპი, რომელიც პატიმარს ფსიქოლოგიურად მისაწვდომ მდგომარეობაში ტოვებს.

სხვა ტექნიკას ჰქვია **მკაცრად გასაიდუმლოებული ტექნიკის ფაილი**, ეს გულისხმობს, რომ პოლიციელები საკანში შეიტანენ ფაილს, რომელზეც პატიმრის

სახელია დაბეჭდილი. პოლიცია ამ საქმეს გახსნის პატიმრის თანდასწრებით, როგორც ეს ადრე ვნახეთ. ისინი ამ ფაილიდან კითხულობენ პატიმრის წარსული ცხოვრების ნაწილებს, თუნდაც ყველაზე ინტიმურ დეტალებს და ზოგად ინფორმაციას მისი მოძრაობისა და მეგობრების შესახებ, განსაკუთრებით მათთან, ვინც დაკავშირებულია ან ცნობილია, რომ აქვს კონტაქტები ან სიმპათიები პოლიტიკურ ორგანიზაციასთან. მათ ასევე აქვთ ინფორმაცია შეგროვებული სხვადასხვა წყაროდან, როგორიცაა დამსაქმებელი, მეზობლები ან **ადგილობრივი ჭორი**. ძალიან ხშირად ჭორები ფაქტობრივია, ეს გამოწვეულია იმით, რომ მოხალისე ან ზოგადად მოხალისეები ბარებში საუბრობენ ალკოჰოლის ზემოქმედების ქვეშ, თავხედურად ესაუბრებიან ახლო მეგობრებს და შეყვარებულებს. თავხედობის ეს ტიპი **პოზიტიურად საშიშია** არა მხოლოდ მოხალისეებისთვის და მისი თანამოაზრეებისთვის, არამედ ზოგადად მოძრაობისთვის. დაკითხვის კიდევ ერთი სახიფათო ასპექტია „თანამედროვე აღიარება", ეს გულისხმობს, რომ დამკითხავი უახლოვდება მოხალისეს ხელმოწერილი ან ხელმოუწერელი, ფაქტობრივი ან არაფაქტობრივი აღიარებით. მოხალისეებმა უნდა გააცნობიერონ, რომ (პირველ რიგში) ეს აღიარება შეიძლება იყოს თაღლითობა და მეორეც, თუნდაც ეს მისი თანამოაზრის ფაქტობრივი აღიარება იყოს, ეს აღიარება არ არის დანაშაულის მანიშნებელი და არ მიიღება სასამართლოში, თუ მისი თანამოაზრე, რომელმაც აღიარება გააკეთა, მზად არ არის სახელმწიფო მოწმე გახდეს და დადოს ფიცი. ძალიან ხშირად მოხალისე შეიძლება აღმოჩნდეს მძიმე ფიზიკური და ფსიქოლოგიური წამების ქვეშ და დანაშაული აღიაროს, მაგრამ იშვიათად არის მზად, გახდეს სამეფო ან სახელმწიფო მოწმე და დაიფიცოს თავისი ამხანაგების წინააღმდეგ. თუ ამ ტექნიკას გამოიყენებს პოლიცია, **არ მოტყუვდეთ**, ეს არის ხრიკი, მოხალისის დასასუსტებლად და აიძულოს მას აღიარება.

სხვა გამოყენებული სახიფათო ტექნიკაა პატიმრის მიყვანა, რომელმაც განცხადება გააკეთა იმავე ოთახში, სადაც მოხალისეა, რომელიც უარს ამბობს თანამშრომლობაზე, ჩვეულებრივ, ისინი ტოვებენ მათ და პატიმარი, რომელმაც განცხადება გააკეთა, შეიძლება ცდილობდეს თანამებრძოლის დარწმუნებას. თუ ეს დაგემართებათ, ყოველთვის გაითვალისწინეთ, რომ მარტო არ ხართ, რადგან ოთახი ყოველთვის ისმინება და ნებისმიერი საუბარი ჩაწერილია. კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი პუნქტი, რომელიც უნდა გვახსოვდეს, არის ის, რომ როდესაც პატიმარი, რომელმაც აღიარა და შესაძლოა გადანაშაულებდეთ თქვენ გიახლოვდებათ, არ მიაყენოთ მას სიტყვიერი შეურაცხყოფა, რადგან ეს იქნება თქვენი დანაშაულისადმი მინიშნება. ყოველთვის ესაუბრეთ მას მეგობრულად და უთხარით, რომ ის ცდება, რომ ავად არის და ურჩიეთ, მიმართოს ექიმს. კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი პუნქტი, რომელიც უნდა გვახსოვდეს და რომელიც ძალიან მნიშვნელოვანია, **არ ჩაერთოთ პოლიტიკურ საუბარში**, ეს უნივერსალური ტაქტიკაა, რომელიც არაერთხელ გამოუყენებიათ. როდესაც მოხალისეები უარს ამბობენ აღიარებაზე და როდესაც დაკითხვის სხვა ტაქტიკა წარუმატებელია, პოლიცია ჩვეულებრივ, თუ არა ყოველთვის, ცდილობს მოხალისე აიძულოს ისაუბროს პოლიტიკურ საკითხებზე. ეს არის ტექნიკა, რომელსაც ბევრი მოხალისე ვერ ხვდება, მისი მიზანია მოხალისეს წონასწორობა დააკარგვინოს, გააუფეროს მისი პოლიტიკური აზროვნება, დაარღვიოს მისი დუმილი და ასე გაუადვილოს თავისუფლად საუბარი. ეს ტაქტიკა გამოიყენებოდა მოხალისეების წინააღმდეგ და ძალიან ხშირად მათი საზიანოდ.

როგორც ადრე ვახსენეთ, ეს ერთი შეხედვით მეგობრული გამომძიებლები პატიმარს საკნიდან გასვლამდე სახელებს უტოვებენ და ეუბნებიან, რომ დაკითხვის შემდეგი ჯგუფი შეშლილები არიან, ანტირესპუბლიკელები, რომლებიც მასზე ზიანის მიყენებას აპირებენ, ეტყვიან, რომ დაურეკონ ნებისმიერ დროს, როცა

მოესურვება და ყველაფერს გააკეთებენ იმისათვის, რომ გადაარჩინონ იგი სასტიკი მოპყრობისგან. ყველა მოხალისემ უნდა გაიგოს და გაიაზროს რაც შეიძლება ნათლად, რომ არცერთი გამომძიებელი არ არის მისი მეგობარი, რომ ისინი არიან მტრები, იძულების, ჩახშობის იარაღები და უფრო საშიში მტრები, ვიდრე ისინი, რომლებიც მას სცემენ. ეს ადამიანები ასრულებენ როლს კარგად განსწავლულ სპექტაკლში და იყენებენ დახვეწილ ფსიქოლოგიურ ტექნიკას, რათა შეარყიონ მოხალისის მორალი. ყველა მოხალისე კარგად არის გათვითცნობიერებული სასტიკ მოპყრობაზე, როგორსაც პოლიცია და არმია იყენებს. მათ ესმით, რას ნიშნავს ფიზიკური წამება, მაგრამ ახლა თქვენ მოგიწევთ გაიგოთ ფსიქოლოგიური წამების მნიშვნელობა და გამოყენება, შესაძლოა ეს ტერმინი იშვიათია, მაგრამ მისი შედეგები მომაკვდინებელია.

ასევე ვახსენეთ თუ, როგორ შემოდის „მძიმე რაზმი“ სცენაზე და აგრძელებს მოხალისეზე თავდასხმას ყველაზე სასტიკი და ბრუტალური სახით. ეს შოკური მკურნალობა კარგად აქვთ გათავისებული და მიზნად ისახავს მოხალისის ფიზიკურ და გონებრივ კუთხეში გამომწყვდევას, სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ისინი იმედოვნებენ, რომ მათი შოკური მკურნალობა მოხალისეს წონასწორობას დააკარგვინებს და იმედი აქვთ, რომ ის დანაშაულს აღიარებს. ისინი ყვირიან, რომ მათ აქვთ აღიარებითი ჩვენების მოპოვების დიდი გამოცდილება, რომ მათთან ყველამ აღიარა და ის მათ ვერ მოატყუებს. ყვირილი, როგორც დავინახავთ, უფრო მნიშვნელოვანი დაკითხვის ტექნიკაა, ვიდრე ფიზიკური წამება. კვლავ რატომ ყვირილი? რატომ ეუბნებიან მოხალისეს, რომ ისინი არიან ინფორმაციის მოპოვების ექსპერტები? ეს ყვირილი და ტრაბახი უბრალო გარანტიაა პოლიციისთვის, რომ მათ შეუძლიათ მიიღონ აღიარება, ეს არის მათი სისუსტის პირველი აშკარა ნიშანი, საკუთარი ნაკლოვანებების კომპენსაცია და ყველა მოხალისემ უნდა შეხედოს ამ სპექტაკლს, როგორც თანამედროვე ომის ცეკვას. როგორც პრიმიტიული ადამიანები ატარებდნენ საომარ ცეკვებს და აშენებდნენ ტოტემების ბოძებს საკუთარი ცნობილი სისუსტეების კომპენსაციის მიზნით, ასევე ორი იმედგაცრუებული გამომძიებელი ყვირის და დაიკვეხნის პატიმრის წინაშე საკუთარი სისუსტის კომპენსაციის მიზნით. დაკითხვის საწინააღმდეგო საუკეთესო ტექნიკა, როდესაც მოხალისე ამ სიტუაციაში აღმოჩნდება, არის პოლიციის ოფიცრებს ისე შეხედო, როგორც პრიმიტიულ ადამიანებს, რომლებსაც მკვდარი ცხოველის თავი აცვიათ, იმ იმედით, რომ ამით მოიპოვებენ იმ ცხოველის ძალას ან ეშმაკობას, რომლის თავსაც ატარებენ. ყველა მოხალისემ უნდა უყუროს ყვირილს, მოტრაბახე პოლიციელებს, როგორც პრიმიტიულ ადამიანებს, რომლებიც ომის ცეკვას ასრულებენ.

ფსიქოლოგიური წამება

ჩვენ ვნახეთ, რომ ამ ტიპის წამება ფართოდ არის გავრცელებული და, როგორც წესი, მოცემულ მოხალისეს, მის მეგობრებს და ოჯახის წევრებს, ემუქრება მოკვლით, რეპუტაციის გაშავებით, კასტრაციით; ძილის დაკარგვა, ცუდი ხარისხის საკვები და უწყვეტი ხმაური. ეს ფიზიკურ წამებასთან და ფიზიკური წამების შიშთან ერთად აყალიბებს შფოთვას და ისტერიას. ეს ყველაფერი შექმნილია იმისთვის, რომ გაანადგუროს მოხალისეს ბუნებრივი თავდაცვის მექანიზმი, ადამიანის რომელიც, შესაძლოა შვიდი დღის განმავლობაში, ცხოვრობს შიშისა და გაურკვევლობის გარემოში, მუდმივი მუქარის ქვეშ, ყოველგვარ ბუნებრივ კონტაქტს მოწყვეტილი, ჩვეული სოციალური გარემოს გარეშე, უძილობაში და ა.შ. ამან შეიძლება შექმნას დეზორიენტაცია და იმედგაცრუება: ამ პერიოდის განმავლობაში მოხალისე არ იძინებს ან ძალიან ცოტას იძინებს, ცხოვრობს ამ ტიპის ბუნდოვან არსებობაში რამდენიმე დღის განმავლობაში.

[დაკითხვის ზოგიერთი ტექნიკის სექსუალური ელფერები გრაფიკულად არის აღწერილი დამცირებისადმი მიძღვნილ განყოფილებაში.]

დამცირება

ჩვენ ვნახეთ, რომ ამ ტიპის დაკითხვის ტექნიკა უცილობლად ართმევს პატიმარს სამოსს და მის სასქესო ორგანოებზე აქცენტირებს. მოხალისეებს უნდა ახსოვდეთ ფაქტი, რომ ტანსაცმელი პიროვნების ხასიათისა თუ მაკიაჟის მნიშვნელოვანი ასპექტია. მისი ტანსაცმლის წართმევით გამომძიებლები იმედოვნებენ, რომ მოხალისეს ხასიათსა და მაკიაჟს მოაშორებენ, ფსიქოლოგიურად ეს სიმბოლურია და ამით ბარიერების ანადგურებს, ისევე როგორც აღმოაჩენს იმ ბარიერებს, რომლებიც ხელს უშლის მათ აღიარების მიღებაში. ადამიანის სამოსი ამ ბარიერის სიმბოლური ხდება და მისი მოშორებით იმედოვნებენ, რომ მოხალისის ბუნებრივ თავდაცვით მექანიზმს მოხსნიან.

დამცირების მეორე ნაწილი არის მოხალისის სასქესო ორგანოების მიმართ დამამცირებელი შენიშვნების გაცემა. ეს საკმაოდ გავრცელებულია პოლიციის ყველა განყოფილებაში, ჩრდილოეთში, სამხრეთში და ინგლისში. მოხალისეებმა უნდა გააცნობიერონ მენტალიტეტი, რომელიც საფუძვლად უდევს ამ აქტს და ამიტომ უკეთ მომზადებულები შეხვდნენ ამ კუთხით, თუ და როცა ეს ეს მაღ შეემთხვევათ. როგორც მათ წაართვეს მოხალისეს ტანსაცმელი, რომელიც სიმბოლურად განასახიერებდა თავდაცვის მექანიზმს ან ბუნებრივ ბარიერს, ასევე მოხალისის სასქესო ორგანოების შესახებ დამამცირებელი შენიშვნების გაცემით ისინი ცდილობენ მოხალისის დამცირებას და ამით მისი წინააღმდეგობის გაწევის სურვილი შესუსტებას. ამ ქმედებას უფრო ღრმა ტონები აქვს, ვიდრე წარმოგვიდგენია. მოხალისეებმა უნდა გაიგონ, რომ ფსიქოლოგიური თვალსაზრისით ამ აქტს პენისის კომპლექსი ეწოდება. ეს კომპლექსი თანდაყოლილია ჰომოსექსუალებისთვის და მიუხედავად იმისა, რომ პოლიციელები თავად შეიძლება იყვნენ დაქორწინებული კაცები ოჯახის წევრებით, ეს მიუთითებს დათრგუნულ ჰომოსექსუალურ ტენდენციებზე. როდესაც მოხალისე გააცნობიერებს და გაიაზრებს ამ დადასტურებულ ფაქტს, მას არ უნდა გაუჭირდეს პოლიციელებზე ტრიუმფი. მან უნდა შეხედოს მათ, როგორც ისტებლიშმენტის იმუნიტეტის მქონე ჰომოსექსუალებს, როგორც ადამიანებს, რომლებიც სადისტები ხდებიან ჰომოსექსუალური ტენდენციებისგან, რომლებიც მათ საფუძველს უდევს.

ბოლო უშედეგო მცდელობისას, აღიარებითი ჩვენების მისაღებად, პოლიცია ზოგჯერ ცდილობს შანტაჟისა და ქრთამის გამოყენებას. ყველა მოხალისემ უნდა უგულებელყოს ეს ხაფანგი. შანტაჟი იშვიათად მუშაობს ეფექტურად და შეუძლია პოლიციის სურვილის საპირისპირო შედეგი გამოიწვიოს მისი ცილისმწამებლური ქმედებებით და ასეთი ცუდი საჯაროობით. ქრთამი არასოდეს მუშაობს, მიუხედავად იმისა, რომ მოხალისეს ინფორმაციის სანაცვლოდ შეიძლება შესთავაზონ ფული და დაცვა. მას უნდა ჰქონდეს მხედველობაში, რომ როცა პოლიციისთვის სასარგებლო აღარ იქნება, ისინი დატოვებენ მას და დაცვა არაფერს ნიშნავს, ამის მაგალითია, კენეტ ლენონი.

სასტიკი, ფიზიკური წამების დროს მნიშვნელოვანია, რომ მოხალისემ გააძლიეროს თავისი პოზიცია, მან უნდა გააცნობიეროს, რომ შვიდი დღეა, თუ ჩუმად იქნება, ხოლო შესაძლოა ჩვიდმეტი წელი ილაპარაკებს. ადვილი არ არის ფიზიკური წამების გაძლება. უხსოვარი დროიდან, ბაბილონის იმპერიის დროიდან დაწყებული, იმპერიული რომის დღეებამდე ჩაწერილი ისტორიებიდან, ესპანური

ინკვიზიციიდან ნაცისტურ საკონცენტრაციო ბანაკებამდე, თავისუფალი შტატისა და ბრიტანეთის პოლიციის განყოფილებებამდე, მომდინარეობს ისტორიები იმის შესახებ, თუ როგორ ებრძოდნენ ადამიანები და ამარცხებდნენ პოლიციის მცდელობებს ტყვეებისგან ინფორმაციის გაგებაზე.

ერთ-ერთი თვალსაჩინო ტექნიკა იყო პატიმრების უნარი შექმნან გამოსახულება გონებაში ან მიმდებარე კედლებზე. ადამიანებმა, რომლებსაც სასტიკად ეპყრობოდნენ, აღმოაჩინეს, რომ გამომძიებლებზე კონცენტრაციის მოშორებით და მათი გონებაში შექმნილ სურათებზე გადატანით, მათ შეუძლიათ ფაქტობრივად დაძლიონ ფიზიკური ტკივილი. ზოგიერთი ადამიანი სურათებს ასახავდა საკუთარ გონებაში, ეს სურათი შეიძლება იყოს მბჟუტავი სანთლის შუქი, ფოთოლი.